

Datovou schránkou

Rada Českého rozhlasu
Český rozhlas
Vinohradská 12
120 00 Praha 2

V Praze dne 13. 5. 2026

Stěžovatel: společnost Pražské služby, a.s.
IČO: 60194120
se sídlem Praha 9, Pod Šancemi 444/1
zapsaná v OR vedeném Městským soudem v Praze, pod sp. zn. B 2432

Věc: Stížnost Radě Českého rozhlasu

Přílohy dle textu

I. Úvod

1. Stěžovatel – obchodní společnost Pražské služby, a.s., IČO: 60194120, se sídlem Praha 9, Pod Šancemi 444/1, zapsaná v OR vedeném Městským soudem v Praze, pod sp. zn. B 2432 (dále jen „**Stěžovatel**“), je akciovou společností, jejímž jediným akcionářem je hlavní město Praha.
2. Stěžovatel se tímto obrací na Radu Českého rozhlasu (dále jen „**Rada**“) v souladu s čl. 5 odst. 2 Jednacího řádu Rady se svou stížností na opakované a závažné porušování zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu (dále jen „**Zákon**“) a Kodexu Českého rozhlasu (dále jen „**Kodex ČRo**“) ze strany redaktora Jana Horáka (dále jen „**Redaktor**“).

II. Články Redaktora

3. Stěžovatel je od srpna 2025 opakovaně terčem článků Redaktora, publikovaných na zpravodajském serveru iRozhlas.cz. Mezi tyto články patří:
 - Článek „V sídle Pražských služeb podniká firma, její obchodní partner teď od služeb dostal zakázku za 321 milionů“ ze dne 15. 8. 2025, dostupný na: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/321-milionu-od-prazskych-sluzeb-jedinemu-uchazeci-jeho-obchodni-partner-zna_2508150500_hrk (dále jen „**Článek 1**“)
 - Článek „Pražské služby zadáním zakázky za 321 milionů obešly vlastní pravidla, neschválila to dozorčí rada“ ze dne 18. 8. 2025, dostupný na: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/prazske-sluzby-zadanim-zakazky-za-321-milionu-obesly-vlastni-pravidla_2508180500_hrk (dále jen „**Článek 2**“)
 - Článek „Roman poškozuje dobré jméno Pražských služeb. Zakázka za 300 milionů vyvolala střet o ředitele“ ze dne 5. 9. 2025, dostupný na: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/roman-poskozuje-dobre-jmeno-prazskych-sluzeb-zakazka-za-300-milionu-vyvolala_2509051600_hrk (dále jen „**Článek 3**“)
 - Článek „Pražské služby platí desítky milionů korun stejným advokátům, kteří řeší osobní byznys ředitele Romana“ ze dne 17. 9. 2025, dostupný na: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/prazske-sluzby-plati-desitky-milionu-stejnym-advokatum-kteri-resi-osobni-byznys_2509170500_hrk (dále jen „**Článek 4**“)
 - Článek „Pražské služby dělají byznys s firmou, jejíž generální ředitel je připravil téměř o 20 milionů korun“ ze dne 30. 9. 2025, dostupný na: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/prazske-sluzby-delaji-byznys-s-firmou-jejiz-generalni-reditel-je-pripravil-temer_2509300500_hrk (dále jen „**Článek 5**“)
 - Článek „Šéf Pražských služeb Roman se ‚zbavuje‘ majetku. Zřídil svěrenský fond, kam uklidil část nemovitostí“ ze dne 3. 4. 2026, dostupný na: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/sef-prazskych-sluzeb-roman-se-zbavuje-majetku-zridil-sverensky-fond-kam-uklidil_2604030500_hrk (dále jen „**Článek 6**“)

- Článek „Obří tendr od Pražských služeb získá dceřinka společnosti obžalované z daňového úniku za miliardu" ze dne 18. 4. 2026, dostupný na: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/obri-tendr-od-prazskych-sluzeb-ziska-dcerinka-spolecnosti-obzalovane-z-danoveho_2604180500_hrk (dále jen „Článek 7“)
 - Článek „Úřad prověřuje vztah Pražských služeb a advokátů, kteří se starají i o soukromý byznys ředitele Romana" ze dne 9. 5. 2026, dostupný na: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/urad-proveruje-vztah-prazskych-sluzeb-a-advokatu-kteri-se-staraji-i-o-soukromy_2605090500_hrk (dále jen „Článek 8“)
- (společně dále jen „Články“)

Důkaz:

- Článek Jana Horáka s názvem „V sídle Pražských služeb podniká firma, její obchodní partner teď od služeb dostal zakázku za 321 milionů" zveřejněný dne 15. 8. 2025 na zpravodajském portálu Českého rozhlasu (iRozhlas.cz)
- Článek Jana Horáka s názvem „Pražské služby zadáním zakázky za 321 milionů obešly vlastní pravidla, neschválila to dozorčí rada" zveřejněný dne 18. 8. 2025 na zpravodajském portálu Českého rozhlasu (iRozhlas.cz)
- Článek Jana Horáka s názvem „Roman poškozuje dobré jméno Pražských služeb. Zakázka za 300 milionů vyvolala střet o ředitele" zveřejněný dne 5. 9. 2025 na zpravodajském portálu Českého rozhlasu (iRozhlas.cz)
- Článek Jana Horáka s názvem „Pražské služby platí desítky milionů korun stejným advokátům, kteří řeší osobní byznys ředitele Romana" zveřejněný dne 17. 9. 2025 na zpravodajském portálu Českého rozhlasu (iRozhlas.cz)
- Článek Jana Horáka s názvem „Pražské služby dělají byznys s firmou, jejíž generální ředitel je připravil téměř o 20 milionů korun" zveřejněný dne 30. 9. 2025 na zpravodajském portálu Českého rozhlasu (iRozhlas.cz)
- Článek Jana Horáka s názvem „Šéf Pražských služeb Roman se, zbavuje' majetku. Zřídil svěřenský fond, kam uklidil část nemovitostí" zveřejněný dne 3. 4. 2026 na zpravodajském portálu Českého rozhlasu (iRozhlas.cz)
- Článek Jana Horáka s názvem „Obří tendr od Pražských služeb získá dceřinka společnosti obžalované z daňového úniku za miliardu" zveřejněný dne 18. 4. 2026 na zpravodajském portálu Českého rozhlasu (iRozhlas.cz)
- Článek Jana Horáka „Úřad prověřuje vztah Pražských služeb a advokátů, kteří se starají i o soukromý byznys ředitele Romana" zveřejněný dne 9. 5. 2026 na zpravodajském portálu Českého rozhlasu (iRozhlas.cz)

4. Tyto Články jsou charakteristické tím, že systematicky a opakovaně prezentují nepravdivé, manipulativní a zkreslené informace o Stěžovateli a členech jeho vedení. Redaktor v uvedených Článcích vychází z neúplných zdrojů, předkládá čtenářům nepodložené závěry jako ověřená fakta a vytváří tak systematicky zkreslený a nepravdivý obraz o činnosti Stěžovatele. Přestože v Článcích zaznívají i některé argumenty podporující stanoviska Stěžovatele, jsou tyto argumenty oproti zavádějícím tvrzením a spekulacím Redaktora a dalších vyjadřujících se osob (viz níže) soustavně upozadřovány a marginalizovány. Takové jednání nelze hodnotit jako ojedinělé pochybení, nýbrž jako součást opakovaného a cíleného vzorce tendenčního zpravodajství, kterým soustavně poškozuje dobré jméno a pověst Stěžovatele.
5. Ačkoli jsou výše uvedené Články prezentovány jako zpravodajství, ve skutečnosti obsahují jen minimum zpravodajských sdělení. Zato obsahují množství negativních hodnotících soudů, které jsou založeny pouze na ničím nepodložených subjektivních názorech Redaktora a dále osob spojených s neziskovou organizací Transparency International (jmenovitě Petra Leyera, vedoucího právníka a Marka Chromého, šéfanalytika) a organizací Oživení (jmenovitě Marie Krutišové, místopředsdkyně a Tomáše Münzbergera, právníka) (dále jen „**Organizace**“). Tyto osoby (a potažmo uvedené Organizace) se v uvedených Článcích opakovaně negativně vyjadřují k činnosti Stěžovatele, aniž by však byl dán prostor k vyjádření i jiným osobám působícím v příslušných oborech.
6. Stěžovatel podotýká, že zejména vyjádření Petra Leyera jsou Redaktorem ve výše uvedených Článcích citovány opakovaně, aniž by však Redaktor poskytl prostor k vyjádření jiným odborníkům z oblasti práva. To svědčí o tom, že Redaktor ve svých Článcích prosazuje pouze jediný právní názor na jednání Stěžovatele, které Redaktor i Petr Leyer opakovaně označují za protiprávní. Zároveň je nutno podotknout, že právní názory prezentované Petrem Leyerem ve výše uvedených Článcích vyvolávají vážné pochybnosti o jeho odborných znalostech a kompetencích, protože se jedná o právně nepodložená či dokonce přímo protiprávní vyjádření.
7. Nelze ani opomenout, že se všechny tyto Články objevují v době silného politického tlaku náměstkyně primátora hlavního města Prahy Ing. Jany Komrskové (Piráti) (dále jen „**Ing. Jana Komrsková**“) na odvolání předsedy představenstva Stěžovatele Patrika Romana, přičemž Stěžovatel považuje takové zneužívání veřejnoprávních médií k vedení politického boje za krajně nepřipustné a protiprávní. O existenci tohoto politického tlaku svědčí např. článek Ing. Jany Komrskové uveřejněný na jejím internetovém blogu s názvem „Třídíčka odpadu: Průsvih za stovky milionů, o kterém jste nikdy neslyšeli“¹, v němž otevřeně volá po odvolání Patrika Romana z jeho funkce.

¹ Tento článek je dostupný na: https://medium.seznam.cz/clanek/jana-komrskova-tridicka-odpadu-prusvih-za-stovky-milionu-o-kterem-jste-nikdy-neslyseli-267567?fbclid=IwY2xjawRdsSxleHRuA2FlbQlXMAbicmlkETfhc3B2QWw0ckJEWnpUdzBXc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHqCp8du1ML_fw39xxTaUIQ3q7ZP6TtTrMi6dtCB3mWKarC9VgXe5AI9oG5eV_aem_9bOI0QgbrsvlOAzN_KCTQ.

8. Stěžovatel Český rozhlas v předžalobní výzvě ze dne 6. 10. 2025 (dále jen „**Předžalobní výzva**“) upozornil na to, že Články 1 až 5 došlo k překročení zásad novinářské etiky a k významnému protiprávnímu zásahu do pověsti Stěžovatele, přičemž Český rozhlas vyzval, aby výše uvedené Články 1 až 5 z webu irozhlas.cz odstranil, aby se do budoucna zdržel jakéhokoli veřejného šíření tvrzení o údajných protiprávních krocích Stěžovatele či jeho představitelů bez toho, aby nejprve dal Stěžovateli řádný prostor se vyjádřit a bez toho, aby současně uveřejnil v plném znění též stanovisko Stěžovatele a dále aby uveřejnil a po dobu sedmi po sobě jdoucích kalendářních dnů ponechal na úvodní straně webu irozhlas.cz omluvu Stěžovateli. Na tuto Předžalobní výzvu reagoval Český rozhlas ve své odpovědi ze dne 15. 10. 2025 (dále jen „**Odpověď**“), v níž veškeré výtky Stěžovatele uvedené v Předžalobní výzvě odmítl jako nedůvodné.

Důkaz:

- Předžalobní výzva ze dne 6. 10. 2025

- Odpověď na předžalobní výzvu ze dne 15. 10. 2025

III. Vyjádření Stěžovatele k obsahu jednotlivých Článků

a) Vyjádření Stěžovatele k Článku 1

9. V Článku 1 s názvem „V sídle Pražských služeb podniká firma, její obchodní partner teď od služeb dostal zakázku za 321 milionů“ se uvádí, že veřejnou zakázku na dodávku více než 50 vozů na svoz odpadu získala společnost, „jejíž partnerská firma podniká v areálu Pražských služeb“, přičemž od ní údajně vede „personální linka až k řediteli Pražských služeb Patriku Romanovi“.
10. Takové spekulativní spojování nesouvisejících informací ale považuje Stěžovatel za věcně nepodložené. Soukromé aktivity vedoucích zaměstnanců Stěžovatele s nákupem vozů nijak nesouvisí a snaha tyto skutečnosti spojovat s výběrem dodavatele postrádá jakoukoli logiku. Soutěž na nákup nových vozidel proběhla zcela transparentně podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „**ZZVZ**“) v souladu s investičním plánem Stěžovatele i plánovanou obměnou vozového parku.
11. Součástí Článku 1 je dále i následující vyjádření Petra Leyera: „Uvedené skutečnosti o osobních vazbách, zvýšení ceny nebo o totožném sídle společností jsou indiciemi, že mohlo dojít k ovlivnění řízení ve prospěch konkrétního dodavatele. Ale je nutné hodnotit, zda se jedná pouze o potenciální riziko, nebo jde opravdu o příznaky střetu zájmů a manipulace.“. Ačkoli Petr Leyer výslovně připouští, že pro závěr o ovlivnění zadávacího řízení ve prospěch konkrétního dodavatele neexistují žádné reálné důkazy, jeho vyjádření vyvolává v průměrném čtenáři nesprávný dojem, že k takovému ovlivnění mohlo ve skutečnosti dojít. Uvedené vyjádření Petra Leyera je navíc opět zcela neodborné a spekulativní, tedy nehodné seriózního odborníka v oblasti práva.
12. Stěžovatel opětovně zdůrazňuje, že vyjádření Petra Leyera využívá Redaktor ve svých Článcích opakovaně, přičemž obsahem těchto vyjádření je vždy negativní hodnocení Stěžovatele.

b) Vyjádření Stěžovatele k Článku 2

13. Název Článku 2 „Pražské služby zadáním zakázky za 321 milionů obešly vlastní pravidla, neschválila to dozorčí rada“ má zjevně evokovat dojem, že ze strany Stěžovatele došlo k protiprávnímu jednání. Stěžovatel trvá na tom, že k žádnému porušení stanov ze strany představenstva Stěžovatele nedošlo a že dozorčí rada Stěžovatele měla o této veřejné zakázce veškeré informace.
14. Předmětná veřejná zakázka na dodávku nových vozů na svoz odpadu proběhla transparentně a přesně dle ZZVZ. Představenstvo Stěžovatele předložilo předmětnou veřejnou zakázku dozorčí radě ke schválení jak ve fázi záměru vypsání veřejné zakázky, tak ve fázi po výběru vítězného uchazeče před uzavřením smlouvy na plnění veřejné zakázky. Dozorčí rada Stěžovatele oba tyto úkony vzala na vědomí, ale nevyslovila svůj nesouhlas, ani proti nim nevznesla žádné námitky. S ohledem na výše uvedené nelze než uzavřít, že své povinnosti zde neporušilo představenstvo Stěžovatele, nýbrž dozorčí rada, která se nesprávně vypořádala se svou kompetencí. Za této situace bylo představenstvo Stěžovatele, jednající s péčí řádného hospodáře, nuceno přistoupit k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku s vítězným uchazečem, neboť nové vozy na svoz odpadu byly nezbytně potřebné a jejich nákup nebylo možné dále odkládat a postup dozorčí rady není podle zákona důvodem pro zrušení proběhlého zadávacího řízení, tj. představenstvo ani nemohlo podle zákona učinit nic jiného, než s vítězným uchazečem uzavřít smlouvu. Přesto Redaktor tento nepochybně správný a zcela legální postup představenstva prezentuje jako porušení zákona.
15. Za tendenční považuje Stěžovatel i vyjádření Petra Leyera, který v Článku 2 ve vztahu k předmětné veřejné zakázce na dodávku nových vozů na svoz odpadu uvedl následující: *„Je patrné, že zadavatel nepodnikl kroky k efektivnímu a hospodárnému zadání zakázky. Nemuselo nutně formálně dojít k porušení zákona o zadávání veřejných zakázek, ale je zde značné podezření o porušení principu péče řádného hospodáře, střetu zájmů a poškození Pražských služeb.“* Petr Leyer tedy na jednu stranu potvrzuje, že Stěžovatel neporušil zákon, jedním dechem však ihned předkládá zcela nepodložené podezření, že k porušení zákona vlastně dojít mohlo. Z takovéto citace si průměrný čtenář automaticky odnese právě zmínku o údajném značném podezření. Navíc i v tomto případě postrádá vyjádření Petra Leyera jakýkoli odborný podklad.
16. Český rozhlas k námitce Stěžovatele, podle níž k žádnému porušení stanov ze strany představenstva Stěžovatele nedošlo, ve své Odpovědi uvedl, že v Článku 2 bylo popsáno, že podle čl. IX. odst. 3 stanov je povinností představenstva vyžádat si souhlas dozorčí rady se zadáním zakázky nad 100 milionů Kč, přičemž dozorčí rada podle Českého rozhlasu nebyla povinna tento souhlas vyslovit, a naopak bylo povinností představenstva si její souhlas obstarat, což představenstvo neudělalo. Kompetence dozorčí rady Stěžovatele spočívající v udělení uvedeného souhlasu ovšem nevyplyvá ze ZZVZ, ale jedná se o vnitřní omezení vyplývající z jeho stanov. Rada hlavního města Prahy přitom plní podle § 68 odst. 2 písm. h) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním

městě Praze, funkci valné hromady v případech, kdy je hlavní město Praha jediným akcionářem. Jediným akcionářem Stěžovatele je právě hlavní město Praha, které je také jako jediné oprávněné k výkladu jeho stanov. Z důvodové zprávy usnesení rady hlavního města Prahy ze dne 1. 9. 2025, č. 1846 (dále jen „**Usnesení**“) přitom plyne, že hlavní město Praha „*preferuje, aby se i čl. IX. odst. 3 písm. j) stanov Pražských služeb vykládal tak, že dozorčí rada udílí představenstvu souhlas s veřejnou zakázkou ve fázi záměru*“ (dále jen „**Výklad**“). Tvrzení o tom, že „Stěžovatel obešel vlastní pravidla“, je tak třeba razantně odmítnout.

17. K výtce Stěžovatele, že Redaktor s pomocí cíleně vybraných „odborníků“ ve svých Článcích prosazuje jako správný jen právní závěr o údajném protiprávním jednání Stěžovatele, Český rozhlas ve své Odpovědi uvedl, že výběr respondentů, jejichž vyjádření bylo zaznamenáno v Článcích, probíhal po pečlivé úvaze a logicky byli vybráni odborníci, kteří se dané problematice dlouhodobě věnují. Je ale zjevné, že žádný takový pečlivý výběr respondentů ze strany Českého rozhlasu proběhnout nemohl, neboť všechny osoby, které se z pozice „odborníků“ vyjadřovaly k právním otázkám spojeným se Stěžovatelem, byly spojeny s dvěma výše uvedenými Organizacemi. Je přitom nepochybné, že Český rozhlas mohl požádat o vyjádření k dané problematice i jiné osoby, například z řad advokátů nebo pracovníků jiných relevantních odborných organizací. Důvodné podezření Stěžovatele na tendenční vedení zpravodajství ze strany Redaktora tak Odpovědi Českého rozhlasu nebylo v žádném případě rozptýleno.

Důkaz:

- Usnesení rady hlavního města Prahy ze dne 1. 9. 2025, č. 1846

c) Vyjádření Stěžovatele k Článku 3

18. V Článku 3 s názvem „Roman poškozuje dobré jméno Pražských služeb. Zakázka za 300 milionů vyvolala střet o ředitele“ již Redaktor jednoznačně tvrdí, že Stěžovatel při uvedené soutěži obešel vlastní stanovy, přestože, jak Stěžovatel vysvětlil již výše, toto tvrzení je naprosto manipulativní, protože představenstvo provedlo všechny kroky, které udělat mělo, a dozorčí radu o souhlas požádalo, přičemž smlouvu s vítězným uchazečem byl Stěžovatel jednoznačně povinen uzavřít dle ZZVZ a představenstvo nemohlo postupovat jinak, pokud nechtělo založit odpovědnost Stěžovatele za škodu, způsobit nepřipravenost Stěžovatele na plnění činností ve veřejném zájmu a konečně ho i vystavit sankcím ze strany ÚOHS. Všechny tyto roviny však Redaktor účelově pomíjí a veřejnosti nevysvětluje.
19. Jak Stěžovatel vysvětlil již výše, jediným subjektem oprávněným k výkladu jeho stanov je hlavní město Praha, které ve svém Usnesení přijalo ohledně kompetence dozorčí rady Stěžovatele vyslovit souhlas se zadáním veřejné zakázky výše uvedený Výklad. Přijetím tohoto Výkladu byla tato záležitost definitivně uzavřena, protože interní proces zadavatele daný stanovami je z hlediska Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže irelevantní. Článek 3 proto ze strany Redaktora

představuje pouze zjevnou snahu o senzaci a příklon k argumentům Ing. Jany Komrskové, které rada hlavního města Prahy neakceptovala, a výše uvedeným Výkladem (resp. Usnesením) je odmítla.

20. Český rozhlas ve své Odpovědi uvedl, že „*všechny zmiňované články popisují situaci, ke které došlo*“ a že „*v žádném případě nejde o tvrzení redaktora*“, ale o „*popis z jednání rady hlavního města Prahy*“, přičemž Redaktor v článku prý dále popisuje „*jak probíhalo jednání*“. To ale není pravda, neboť v předmětném Článku 3 stojí výslovný výrok: „*Pražské služby navíc při této soutěži obešly vlastní stanovy*“. Nejedná se přitom zjevně o žádnou přímou nebo nepřímou citaci některého z účastníků jednání ani o popis průběhu jednání, ale jedná se jednoznačně o kategorické hodnocení Redaktora týkající se jednání Stěžovatele.

d) Vyjádření Stěžovatele k Článku 4

21. Pokud jde o Článek 4 s názvem „*Pražské služby platí desítky milionů korun stejným advokátům, kteří řeší osobní byznys ředitele Romana*“, je Stěžovatel přesvědčen, že obsahuje řadu nesprávných právních závěrů a též řadu nepodložených spekulací, které jsou však v tomto článku prezentovány jako fakta.
22. Předně, pokud jde o v Článku 4 zmiňovaný Etický kodex Pražských služeb (dále jen „**Etický kodex PS**“), je třeba uvést, že tento byl vydán až dne 25. 3. 2025, tedy až řadu let po údajném poskytnutí právních služeb pro soukromé potřeby předsedy představenstva Stěžovatele. Již jen z toho důvodu nemohlo k porušení Etického kodexu PS ze strany předsedy představenstva Stěžovatele vůbec dojít.
23. Dále je z Článku 5 zřejmé, že Redaktor ani Petr Leyer zjevně nerozumí základnímu významu pojmu „*střet zájmů*“, nebo jej záměrně používají takovým způsobem, aby evokovali protiprávní jednání a dehonestovali Stěžovatele a předsedu jeho představenstva.
24. Čl. 3.7 Etického kodexu PS zní následovně:
„Dotčené osoby jsou povinny při jednání za Společnost a navazování obchodních vztahů jednat vždy v zájmu Společnosti. Pokud by v konkrétním případě měla dotčená osoba podezření, že by její jednání či jednání jiné dotčené osoby mohlo být v rozporu se zájmy Společnosti, je povinna takový případ oznámit osobě uvedené v čl. 5.1 Etického kodexu Společnosti.
Dotčené osoby nesmí při jednání za Společnost stavět svůj osobní zájem před zájem Společnosti a jsou povinny vyhybat se situacím, při kterých by mohlo docházet ke střetu zájmů Společnosti s jejich osobními zájmy. Střet zájmů může např. vzniknout při propojení zaměstnanců Společnosti a dodavatelů, ať už na úrovni rodinné, přátelské, pracovní či jiné.“
25. Z uvedené citace je zcela zjevné, že střetem zájmů je zde myšlen střet zájmů Stěžovatele na straně jedné a zájmů dotčené osoby (např. předsedy představenstva) na straně druhé. Typicky jde o případy, kdy by Stěžovatel uzavíral smlouvu přímo s dotčenou osobou, nebo sice s třetí osobou, která by ale byla nějak propojena s dotčenou osobou (kdyby např. dotčená osoba byla statutárním orgánem třetí osoby, nebo by ji dotčená osoba např. nepřímo ovládala). Soukromé záležitosti dotčené osoby, které

se ale nijak nedotýkají zájmů Stěžovatele, v žádném případě nepředstavují střet zájmů ve smyslu Etického kodexu PS.

26. Vytýká-li Redaktor předsedovi představenstva Stěžovatele, že využíval služby advokátní kanceláře, která v jiné zcela nesouvisející věci poskytovala právní služby Stěžovateli, pro své soukromé záležitosti, pak je třeba podotknout, že vrcholní manažeři takové právní služby v praxi běžně využívají, neboť mají v advokátní kancelář na základě předchozích zkušeností důvěru. Ta je přitom základním předpokladem spolupráce klienta s advokátem. To samozřejmě platí v případech, kdy soukromé aktivity klienta – manažera společnosti, která je také klientem advokátní kanceláře, nijak nesouvisí s činností společnosti. Tak tomu bylo i v tomto případě, kdy je i na první pohled zjevné, že právní služby poskytované advokátní kanceláří JUDr. Romanovi nijak nesouvisely s činností Stěžovatele a jednalo se tak o naprosto oddělené záležitosti.
27. Článek 4 navíc obsahuje řadu nepodložených tvrzení, když u jednotlivých právních dokumentů týkajících se soukromých záležitostí předsedy představenstva Stěžovatele uvádí, že se advokátní kancelář podílela na vzniku kupní smlouvy, nebo že přispěla k vyhotovení kupní smlouvy apod. Z dokumentů, na které je v článku odkazováno, však vyplývá jen to, že advokáti z advokátní kanceláře toliko ověřovali podpisy některých osob. U ověřovacích doložek je ve všech případech uvedeno, že se jedná o listiny nesepsané advokátem, který provádí ověření podpisu, tudíž z nich nelze nijak dovozovat výše zmíněná tvrzení, jak to mylně Redaktor učinil. Ověření pravosti podpisu navíc ani není právní službou ve smyslu § 1 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, a osoby, jejichž podpisy byly takto ověřeny, tak nelze bez dalšího považovat za klienty uvedené advokátní kanceláře, a ani za klienty advokátů, kteří s touto advokátní kanceláří trvale spolupracují. Advokát tak může provést ověření pravosti podpisu i osobě, která není jeho klientem a jedná se tak o obdobný úkon, který provádí notáři, obecní úřady, Česká pošta, s.p. a jiné subjekty.
28. Za zcela neakceptovatelný pak Stěžovatel považuje náznak Petra Leyera, že by snad právní služby pro soukromé účely předsedy představenstva Stěžovatele mohly být hrazeny z veřejných prostředků Stěžovatele. Tuto nehoráznou a nijak nepodloženou spekulaci Petra Leyera Stěžovatel důrazně odmítá. Jedná se tak jen o další z řady absurdních vyjádření Petra Leyera, které postrádá byť náznak jakékoli odbornosti či erudice. Vypovídající hodnota těchto vyjádření je obdobná jako tzv. „hospodských řečí“ a Redaktorovi tato skutečnost musela být na první pohled zřejmá.
29. Český rozhlas ve své Odpovědi uvedl, že v Článku 4 výslovně uvádí, kdy přesně byl Etický kodex PS vydán a že v Článku 4 nelze najít tvrzení, že předseda představenstva Stěžovatele tento kodex porušil. Český rozhlas se hájí tím, že pouze dal do souvislosti současné znění tohoto kodexu s „*dlouhodobým soukromým obchodním vztahem ředitele Romana a jmenované právní společnosti*“. Lze připustit, že výslovné konstatování o porušení Etického kodexu PS Článek 4 sice neobsahuje, obsah i skladba textu tohoto článku ovšem v čtenáři účelově vyvolává nesprávný dojem, že k takovému porušení mělo dojít. Článek 4 totiž nejprve uvádí, že „*střet zájmů může vzniknout při propojení zaměstnanců Společnosti a dodavatelů, ať už na úrovni (...) pracovní či jiné*“, přičemž

následně konstatuje, že „jedno takové pracovní propojení existuje. A to na nejvyšší úrovni.“ Tento závěr Redaktora je opět doplněn vyjádřením Petra Leyera, který uvádí, že „samotná existence tohoto dvojitého vztahu způsobuje střet zájmů na straně ředitele.“ O údajné „konfliktní pozici ředitele“ pak v článku hovoří i Tomáš Münzberger, právník organizace Oživení, tedy opět jedné ze dvou Organizací, jejichž vyjádření Redaktor pro účely svých Článků opakovaně využívá. Uvedení „expertů“ navíc ve svých vyjádřeních formulují kategorické závěry o údajném střetu zájmů předsedy představenstva Stěžovatele, aniž by však o existenci takového střetu zájmů bylo kdy soudem nebo jiným orgánem pravomocně rozhodnuto. Průměrný čtenář z uvedeného článku tedy musel získat nesprávný dojem, že se předseda představenstva Stěžovatele ocitl ve střetu zájmů, a porušil tak Etický kodex PS, ačkoli tomu tak ve skutečnosti nebylo.

30. Český rozhlas ve své Odpovědi dále opírá závěr o naplnění definice střetu zájmů v Etickém kodexu PS o „vyjádření expertů z protikorupčních organizací“. Stěžovatel znovu zdůrazňuje, že těmito „experty“ jsou Petr Leyer a Tomáš Münzberger, tedy osoby, které jsou opět spojeny s dvěma výše uvedenými Organizacemi. Tyto Organizace Českému rozhlasu opakovaně poskytují ve vztahu ke Stěžovateli negativní vyjádření, přičemž jiné relevantní odborníky či organizace Redaktor v žádném ze Článků neoslovuje. Z těchto důvodů není možné stanovisko uvedených „expertů“ považovat za nestranné ani nezávislé (a natož závazné) posouzení dané situace.
31. Tvrdí-li Český rozhlas ve své Odpovědi, že žádná z ověřovacích doložek neuvádí, že se jedná o listiny neseptané advokátem, pak běžné číslo prohlášení advokáta o pravosti podpisu na jedné z fotografií v rámci fotogalerie Článku 4 obsahuje písmeno „C“, které označuje tzv. „cizí listinu“, tj. listinu, kterou advokát sám neseptal. Uvedené tvrzení Českého rozhlasu je tedy nepravdivé.
32. Český rozhlas ve své Odpovědi dále uvádí, že podezření o tom, že by právní služby pro soukromé účely předsedy představenstva Stěžovatele mohly být hrazeny z veřejných prostředků Stěžovatele, vyslovil Petr Leyer „jako krajní variantu, co takový střet zájmů může přinést“ a „uvádí ho jako další důvod, proč je takový střet zájmů nepřipustný“, přičemž „netvrdí, že k tomu skutečně dochází“. Ve skutečnosti ale vůbec nic nenasevřelo tomu, že by k této „krajní variantě“ mělo dojít. V takovém případě i pouhá zmínka o této variantě vyvolává v průměrném čtenáři nesprávný dojem, že k hrazení právních služeb pro soukromé účely předsedy představenstva z veřejných prostředků mohlo skutečně dojít, a to i vzhledem k tomu, že tuto variantu výslovně zmiňuje osoba, která je Redaktorem veřejnosti prezentována jako „odborník“.

Důkaz:

- Etický kodex Pražských služeb

e) Vyjádření Stěžovatele k Článku 5

33. Pokud jde o Článek 5 s názvem „Pražské služby dělají byznys s firmou, jejíž generální ředitel je připravil téměř o 20 milionů korun“, je třeba zdůraznit, že ten opět stojí hlavně na nesprávných,

resp. zavádějících právních názorech Petra Leyera. Jeho tvrzení, že zákon (zřejmě má na mysli § 48 odst. 5 písm. f) ZZVZ) umožňuje odstavit uchazeče z výběrového řízení na základě ztráty důvěryhodnosti zájemce jako celku, je zjevně zavádějící. Toto zákonné ustanovení umožňuje vyloučit toliko účastníka zadávacího řízení, který se dopustil v posledních třech letech před zahájením zadávacího řízení nebo po zahájení zadávacího řízení závažného profesního pochybení, které zpochybňuje jeho důvěryhodnost, včetně pochybení, za která byl disciplinárně potrestán nebo mu bylo uloženo kárné opatření podle jiných právních předpisů.

34. U společnosti FREKO a.s. („**FREKO**“) však nebyla naplněna žádná z těchto podmínek. Redaktor opomenul zmínit, že společnost FREKO je na trhu dlouhodobě známým a spolehlivým poskytovatelem služeb, jehož služeb využívá hl. m. Praha, jeho městské části i jiné subjekty ovládané hl. m. Prahou. Tato společnost se dle povědomí Stěžovatele v posledních třech letech nedopustila závažného profesního pochybení ani nebyla za nějaké profesní pochybení trestána. Na společnost FREKO nelze vztahovat případná pochybení na straně Ing. Tomáše Kolingera, která neměla žádnou souvislost s touto společností. Dle veřejně dostupných informací Ing. Tomáš Kolinger není majitelem ani statutárním orgánem společnosti FREKO. Tato společnost ani nebyla nijak zapojena do činnosti, která byla předmětem trestního řízení s Ing. Tomášem Kolingerem. Jednání Ing. Tomáše Kolingera, které bylo předmětem jeho trestního stíhání, se navíc stalo již před více než 15 lety. Společnost FREKO. se tudíž nedopustila žádného jednání, za které by ji Stěžovatel mohl vyloučit ze svých zadávacích řízení.
35. Ve světle výše uvedeného je zjevné, že tvrzení Petra Leyera, že Stěžovatel mohl společnost FREKO. vyloučit ze zadávacích řízení, jsou zcela mylná a zavádějící. Pokud by Stěžovatel postupoval tak, jak navrhuje Petr Leyer, dopustil by se zakázaného diskriminačního jednání, které ZZVZ výslovně zakazuje. Ve svém důsledku tak Petr Leyer z pozice právníka vlastně Stěžovatele nabádá k porušení zákona. Právě uvedené tak znovu potvrzuje, že Petr Leyer buď nerozumí problematice, na kterou se jej Redaktor dotazuje, případně že vychází z neúplných informací poskytnutých Redaktorem a na jejich základě tak buduje nesprávné právní závěry. Jedná se tak o další z řady zcela nekompetentních vyjádření Petra Leyera k činnosti Stěžovatele.
36. Lze tedy uzavřít, že Stěžovatel neměl žádnou legální možnost vyloučit společnost FREKO. z účasti v zadávacích řízeních realizovaných Stěžovatelem. Pokud se společnost FREKO. zúčastní otevřených zadávacích řízení Stěžovatele a podá nejvhodnější nabídku, není dán žádný legální důvod, proč by s ní Stěžovatel neměl uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky.
37. Je zároveň s podivem, že ačkoli společnost FREKO. poskytuje služby i mnoha dalším veřejnoprávním subjektům (včetně hl. m. Prahy a jeho městských částí) nebo subjektům s účastí hlavního města Prahy, mezi které patří zejména společnost Technická správa komunikací hl. m. Prahy, a.s., Redaktor již veřejnost na tuto skutečnost žádným způsobem ve svých článcích neupozorňuje a vytváří dojem pokoutné spolupráce pouze mezi Stěžovatelem a FREKO.

38. Ve své Odpovědi se Český rozhlas brání tím, že se v Článku 5 nijak netvrdí, že měl Stěžovatel společnost FREKO. ze zadávacího řízení vyloučit, ani že tuto možnost měl. O vyloučení této společnosti ze spolupráce se Stěžovatelem se ale v Článku 5 píše opět s odkazem na vyjádření Petra Leyera: „*Leyer upozorňuje, že zákon umožňuje odstavit uchazeče z výběrového řízení, v tomto případě na zmíněnou letní údržbu komunikací z roku 2024, na základě ztráty důvěryhodnosti zájemce jako celku. [...] „Nicméně Pražské služby by na to měly pamatovat, o tento krok se pokusit (vyloučit Freko ze spolupráce – pozn. red.) a případně mít tedy připravenou argumentaci, proč to nešlo učinit,“ doplňuje Leyer.*““ Obdobně jako v předchozích případech tedy platí, že s odkazem na vyjádření „odborné autority“ (která se k činnosti Stěžovatele vyjadřuje napříč jednotlivými Čládky opakovaně negativně – viz výše) vyvolává Článek 5 v průměrném čtenáři nesprávný dojem, že Stěžovatel měl možnost společnost FREKO. ze zadávacího řízení vyloučit a přestože tak neučinil, učinit tak měl.

f) Vyjádření Stěžovatele k Článku 6

39. V Článku 6 s názvem „*Šéf Pražských služeb Roman se ‚zbavuje‘ majetku. Zřídil svěřenský fond, kam uklidil část nemovitostí*“ se uvádí, že předseda představenstva Stěžovatele Patrik Roman zřídil s manželkou svěřenský fond, do něhož přesunuli část svých nemovitostí, přičemž jednou z nich je dům, jež rekonstruovala firma, která současně dostává zakázky právě od Stěžovatele.
40. Případné okolnosti týkající se založení a existence svěřenského fondu však v žádném případě nesouvisejí s výkonem funkce předsedy představenstva Stěžovatele, a nejsou tak ve veřejném zájmu, ačkoli se Redaktor snaží v Článku 6 přesvědčit čtenáře o opaku. Obsah Článku 6 tak v průměrném čtenáři opět evokuje nesprávný dojem, že se předseda představenstva Stěžovatele dopouští nekalého či protiprávního jednání, ačkoli pro to objektivně nejsou žádné reálné důkazy.

g) Vyjádření Stěžovatele k Článku 7

41. V Článku 7 s názvem „*Obří tendr od Pražských služeb získá dceřinka společnosti obžalované z daňového úniku za miliardu*“ Redaktor v tomto článku opakovaně uvedl, že Stěžovatel vybral vítěze tendru na svoz odpadů v části hlavního města Prahy, a to navzdory tomu, že v době vydání Článku 7 nebylo zadávací řízení dosud uzavřeno. Stěžovatel přitom Redaktora výslovně upozornil na skutečnost, že „*zadávací řízení na veřejnou zakázku není ukončeno*“, a že tedy nemůže „*poskytovat informace nad rámec těch, které jsou, nebo budou, zveřejněny v souladu se zákonem*“ (viz Článek 7).
42. V době vydání Článku 7 sice hodnotící komise již uzavřela posouzení obdržených nabídek, ještě však nedokončila nezbytné kontrolní a schvalovací procedury. To znamená, že dosud s konečnou platností nerozhodla o výběru nejvhodnější nabídky, případně o vyloučení nabídky některého z účastníků. Zadávací řízení navíc nelze ani po vydání konečného rozhodnutí považovat za

definitivně ukončené, protože smlouvu s dodavatelem lze podepsat teprve až po uplynutí lhůty pro případné podání námítky proti rozhodnutí zadavatele.

43. Redaktor naproti tomu vyvolává v průměrném čtenáři dojem, že o definitivním výběru dodavatele již bylo rozhodnuto, když v Článku 7 užívá formulace jako „*Pražské služby rozhodly/vybraly...*“ nebo „*subdodavatelem bude konsorcium...*“ apod. Vychází přitom výhradně z informací ze zasedání dozorčí rady Stěžovatele ze dne 15. 4. 2026, tedy neveřejného jednání, a to konkrétně z vyjádření tří anonymních účastníků tohoto zasedání. Tím, že Redaktor předjímá výsledek zadávacího řízení před jeho formálním ukončením, uvádí čtenáře v omyl a zároveň vytváří veřejný tlak na hodnotící komisi.
44. Za zcela manipulativní je pak třeba považovat pasáž Článku 7, v níž Redaktor účelově klade na roveň společnost AVE Pražské komunální služby a.s. s její mateřskou společností AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o., o níž uvádí, že byla v rámci trestního řízení obžalována za zkrácení daní. Redaktor se tak snaží vyvolat v průměrném čtenáři nesprávný dojem, že je dceřiná společnost AVE Pražské komunální služby a.s. nějak zapletena do kriminální činnosti, byť se jedná o jiný subjekt a z důvodu trestního řízení proti mateřské společnosti není možné účastníky vylučovat ze zadávacích řízení.
45. Redaktor navíc v Článku 7 opětovně v rozporu s výše uvedeným Výkladem stanov Stěžovatele čtenáři lživě naznačuje, že mělo postupem Stěžovatele v rámci zadávacího řízení dojít k „porušení stanov“, což vzhledem k přijetí výše uvedeného Výkladu radou hlavního města Prahy není pravda. Tento účelový záměr Redaktora v Článku 7 svým vyjádřením shodně podporují Marie Krutišová a Marek Chromý, tedy opět osoby spojené s výše uvedenými Organizacemi. Opakovaná vyjádření údajných „odborníků“ z těchto Organizací, zcela ignorující rozhodný Výklad přijatý ve výše uvedeném Usnesení, jen potvrzují přesvědčení Stěžovatele o tom, že Redaktorem oslovované osoby postrádají jakoukoli kompetenci k (veřejnému) odbornému hodnocení činnosti Stěžovatele.

h) Vyjádření Stěžovatele k Článku 8

46. V Článku 8 s názvem „*Úřad prověřuje vztah Pražských služeb a advokátů, kteří se starají i o soukromý byznys ředitele Romana*“ se Redaktor (stejně jako u Článku 4) zabývá tématem spolupráce mezi Stěžovatelem a společností act legal s.r.o., advokátní kancelář. Redaktor opět zdůrazňuje, že tato advokátní kancelář poskytovala některé právní služby JUDr. Romanovi a dovozuje z toho spekulativní závěry ohledně střetu zájmů – viz komentář k Článku 4 výše. Redaktor opět cituje neodborná a spekulativní vyjádření Petra Leyera a vůbec se např. nezabývá tím, že se jedná o soukromé záležitosti JUDr. Romana zcela nesouvisející s činností Stěžovatele. Z hlediska zákona o advokacii a etického kodexu výkonu advokacie tak k žádnému střetu zájmů nedochází, což Redaktor vůbec blíže nerozvádí.

IV. Porušení Zákona a Kodexu ČRo

47. Podle § 2 odst. 2 písm. a) a b) Zákona jsou hlavními úkoly veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání zejména poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů a přispívání k mediální gramotnosti a přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky.
48. Český rozhlas je povinen poskytovat nestranné a nezávislé zpravodajství, informace, komentáře a analýzy, přičemž si musí zakládat na otevřenosti, nestrannosti a nezávislosti (preambule Kodexu ČRo). Ve zpravodajských a publicistických pořadech je Český rozhlas povinen dbát na přesnost a nestrannost, spočívající především ve zjišťování a ověřování skutečnosti (čl. 6.6 Kodexu ČRo).
49. V této souvislosti je Český rozhlas povinen zejména striktně rozlišovat mezi informací zpravodajského charakteru (zprávou) a hodnotícím soudem (komentářem); zprávou se rozumí informace o určitém ději nebo stavu obsahující zpravidla také informaci o postojích hlavních aktérů události, která je předmětem zprávy; není dovoleno vydávat za zprávy pouhé domněnky; hodnotící soud vyjadřuje názory, postoje nebo pocity; Český rozhlas je proto ve svém vysílání povinen jednoznačně, pro posluchače zřetelně, oddělovat zprávy od hodnotících komentářů; zvláště není přípustné směšovat zprávu a hodnotící soud v jedné větě redaktora (čl. 6.7 Kodexu ČRo).
50. Každá zpráva musí být podle Kodexu ČRo založena na zjištěných a ověřených údajích; Český rozhlas je při získávání a zpracovávání informací plně povinen zjistit a posluchačům zprostředkovat věcně správný obraz skutečnosti; v případech, kdy to není beze zbytku uskutečnitelné pro nemožnost opatřit si všechny informace, musí postupovat tak, aby se pravdě maximálně přiblížil; zamlčení důležité informace nebo potlačení jejího podstatného aspektu je vždy hrubým porušením této povinnosti (čl. 6.8 Kodexu ČRo).
51. Hodnotící soud je podle Kodexu ČRo vždy subjektivní a není ze své povahy podrobitelný důkazu pravdy; to však Český rozhlas nezbavuje povinnosti zařazovat do vysílání zpravodajských a publicistických pořadů jen takové hodnotící soudy, které jsou prezentovány čestně a bez klamavé manipulace s fakty, jimiž má být hodnocení odůvodněno; tato povinnost však nebrání zprostředkovat posluchačům hodnotící soudy aktérů událostí; v takovém případě Český rozhlas ponechá na posluchači, aby si učinil vlastní názor, zda aktéři události předkládají hodnotící soudy čestně (čl. 6.14 Kodexu ČRo).
52. Stěžovatel má za to, že výše uvedené Články systematicky a opakovaně prezentují nepravdivé, zmanipulované a zkreslené informace o Stěžovateli a jeho vedení, přičemž Redaktor v nich vychází z neúplných zdrojů, předkládá čtenářům nepodložené závěry jako ověřená fakta a vytváří tak systematicky zkreslený a nepravdivý obraz o činnosti Stěžovatele. Tyto Články, prezentované jako součást zpravodajství Českého rozhlasu, obsahují jen minimum zpravodajských sdělení, ale zato obsahují množství negativních hodnotících soudů, založených pouze na ničím nepodložených subjektivních názorech Redaktora a dalších osob, spojených s výše uvedenými Organizacemi, které jsou v Článcích označovány za „experty“. Tyto osoby (a potažmo výše uvedené Organizace) se

v uvedených Článcích opakovaně negativně vyjadřují k činnosti Stěžovatele, aniž by však byl dán prostor k vyjádření i jiným osobám působícím v příslušných oborech. Tímto tendenčně vedeným zpravodajstvím Redaktor soustavně poškozují dobré jméno a pověst Stěžovatele.

53. Uvedenými Článci podle názoru Stěžovatele došlo k porušení výše uvedených ustanovení Zákona a Kodexu ČRo.

V. Shrnutí a závěrečný návrh

54. Podle § 4 odst. 1 Zákona je Rada orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti Českého rozhlasu, přičemž do působnosti Rady podle § 8 odst. 1 písm. i) Zákona náleží dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu ČRo, a za tím účelem vydávat stanoviska a doporučení týkající se programové nabídky.
55. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem tímto Stěžovatel navrhuje, aby Rada tuto stížnost na svém nadcházejícím jednání projednala a aby na základě těchto skutečností přijala stanovisko konstatující porušení Zákona a Kodexu ČRo ze strany Redaktora. V této souvislosti Stěžovatel dále navrhuje, aby Rada přijala ve vztahu k Redaktorovi odpovídající doporučení a další vhodná opatření.
56. Stěžovatel zároveň žádá Radu, aby jej vyrozuměla o způsobu vyřízení této stížnosti a přijetí případných stanovisek, doporučení či vhodných opatření.

Pražské služby, a.s.

PRAŽSKÉ SLUŽBY
akciová společnost

Pod Šancemi 444/1
190 00 Praha 9

160

JUDr. Patrik Roman
předseda představenstva

PRAŽSKÉ SLUŽBY
akciová společnost

Pod Šancemi 444/1
190 00 Praha 9

160

Ing. František Hodan
místopředseda představenstva

Kopie:

Jan Horák – redaktor, jan.horak1@rozhlas.cz

Martin Samek – šéfredaktor, martin.samek@rozhlas.cz

Jan Menger – ředitel sekce GŘ, jan.menger@rozhlas.cz

René Zavoral – generální ředitel, Rene.Zavoral@rozhlas.cz

Ondřej Suchan – vedoucí redakce, ondrej.suchan@rozhlas.cz

Kateřina Konopásková – ředitelka Sekce korporátní podpory a vnějších vztahů,

katerina.konopaskova@rozhlas.cz

Lidija Erlebachová – tisková mluvčí/manažerka externí komunikace, press@rozhlas.cz

Rada Českého rozhlasu, radacro@rozhlas.cz

Mgr. Ondřej Matouš – tiskový mluvčí Rady Českého rozhlasu, ondra.matous@centrum.cz

Veronika Vlasáková – Tajemnice Rady Českého rozhlasu, veronika.vlasakova@rozhlas.cz

Podatelna - podatelna@rozhlas.cz